

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 114 | september 2009 | pris 20 kr

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 114 September 2009

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare: Eva-Britt Svensson

Redaktör: Gösta Torstensson

Redaktionsutskott:

Thomaz Erixzon, Kerstin Nordquist,

Eva-Britt Svensson, Jan-Erik Gustafsson,

Gösta Torstensson

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta, c/o Torstensson

Rondovägen 312, 142 41 Skogås

tel: 08-7714379

e-post: gosta.torstensson@nejtilleu.se

Adressändring & prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

tel: 031-7010177

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU

Rikskansli & materialkontor:

Pölgatan 5

414 60 Göteborg

tel: 031-7010177

e-post: kansli@nejtilleu.se

webbadress: www.nejtilleu.se

Prenumeration:

Fyra nummer 100 kr

medlemsskap inkl. prenumeration 200 kr

(arbetslösa, pensionärer och

studerande 150 kr, familjer 300 kr)

Postgiro 433 02 07-4

Nästa nummer

utkommer i november 2009

Manusstopp 15 november 2009

Tryck: Litorapid Media AB

Göteborg 2009

LEDARE

Reinfeldt – den ”store” statsmannen?

När Sverige nu har ordförandeskapet i EU hyllas statsminister Fredrik Reinfeldt okritiskt av etablissemangen och press som en stor statsman. Och opposition och fackföreningsrörelse har i det närmaste slutit borgfred under ordförandehalvåret. Reinfeldt skrev 1993 boken ”Det sovande folket”. I denna går han till ett rasande angrepp på välfärdssamhället och redovisar en skrämmande inställning till ”bidragstagare” och de svaga i samhället. ”Svenskarna är mentalt handikappade och indoktrinerade att tro att politiker kan skapa och garantera välfärd.”

Jan-Erik Gustafsson är ordförande i Folkrörelsen Nej till EU

Detta skrevs efter att socialdemokratiska regeringar på 80-talet börjat avreglera och globalisera finans- och valutamarknaderna, och regeringen Bildt under den svåra ekonomiska krisen 1993 efter modell från EU tagit inflationsbekämpning och budgetunderskott till intäkt för privatiseringar, skattesänkningar och nedmonteringen av offentliga tjänster och socialförsäkringar, som är den ideologiska innebörden av Reinfeldts citatet ovan. Samtidigt använde EU-anhängare av olika kulörer sig av det tidiga 90-talets ekonomiska kris i kampanjen inför folkomröstningen 1994 för att påstå att ett EU-medlemskap skulle leda till fler jobb, utökad välfärd och bevarad arbetsrätt. Vi vet idag att EU-anhängarnas kampanj var ett gigantiskt lurendrejeri.

Enligt Reinfeldts modell att politiker bara ska vara administratörer av marknaderna har det globala finans- och spekulationskapitalet genom olika så kallade finansiella instrument som sub-primelån, kreditderivat, hedgefonder, pensionsfonder, privata aktiefonder etc. besinningslöst avreglerats så att hela världsekonomin har gått in i en depression och ekonomierna krymper med förödande konsekvenser för sysselsättning och välfärd.

EU är idag inte en sysselsättningsunion utan har efter att politikerna av sagt sig uppdraget att ”styra” marknaderna blivit en avskräckande ar-

betslöshetsunion. Från en arbetslöshet i Sverige på 2-3 procent före EU-medlemskapet, steg den omgående efteråt till 6-8 procent för att nu ha nått 10-12 procent med en förskräckande ungdomsarbetslöshet på över 25 procent, en av EU:s högsta.

Detta är inte att förundras över för Sveriges ekonomiska politik är fullständigt underordnat EU:s och Reinfeldtregeringens marknadsfundamentalism. Gällande EU-fördrag och Lissabonfördraget grundlagsfäster ”principerna” om fri och icke snedvriden konkurrens, fri etableringsrätt och fri rörlighet för kapital, varor, personer och tjänster. Hotas dessa principer så dömer EU:s domstol i Luxemburg enligt marknadsfundamentalismens regelbok, som i Viking, Laval, Ruffert och Luxemburgmålen i vilka nationell arbetsrätt underordnas EU-rätten, och i Wattmålet hälso- och sjukvården (och i förlängningen äldre- och utbildning) i strid mot EU-anhängarnas hävdade undantag i tjänstedirektivet underordnas de fria marknadskrafterna.

Och den Reinfeldtska nedskärningspolitiken ska fortsätta trots att EU-regeringarna gödlat banker och riskkapitalister med enorma summor av kronor och euro ur skattebetalarnas fickor samtidigt som allt fler blir arbetslösa och utstötta.

Finance et Developpement (juni 2009) skriver Marek Belka, direktör för IMF:s Europavdelning, att det är beklagligt att de ekonomiska framstegen har saktas upp de senaste åren, och framhåller att nu måste EU:s regeringar sätta i sjö en andra generationens strukturella reformer.

Belka skriver att man ”måste som prioritet förstärka konkurrensen inom ännu skyddade sektorer, liksom mjuka upp anställningsvillkoren samt minska klyftan mellan fastanställd personal med goda villkor och de utsatta med osäkra och tillfälliga arbetsmarknadsförhållanden”. Alltså en fortsatt amerikanisering av EU:s arbetsmarknader helt i enlighet med Reinfeldts uttalade vilja redan 1993.

Jan-Erik Gustafsson

[klipp & kommentarer]

Kungen räddas av EU-bidrag

Kungens extraknäck som köttbonde går inget vidare.

För tre år sedan renoverade Carl Gustaf det sörmländska godset Stenhammar, som ägs av staten men arrenderas av kungen sedan 1965. Kungen köpte då även in 300 kor för köttproduktion.

Men kungens bondekarriär går knackigt. Vinstmarginalen i senaste bokslutet landade på en procent. Det som räddar verksamheten är de senaste två årens EU-bidrag på totalt 3,6 miljoner kronor, enligt Dagens Industri.

Imperibyggar Carl Bildt

Island har ansökt om medlemskap i EU. För många i Bryssel lockar tillgången till de isländska fiskevattnen för EU:s industrialiserade fiskeflottor.

Utrikesminister Carl Bildt, som sannolikt aspirerar på att bli Sveriges nästa EU-kommissionär alternativt att uppgraderas till EU:s utrikesminister om Lissabonfördraget träder i kraft, ser andra fördelar med att införliva Island i EU.

– Med ett isländskt medlemskap får EU plötslig närvaro i Arktis, där USA, Kanada och Ryssland är de stora aktörerna idag, säger Carl Bildt. Imperibyggar.

Papperslösa båtar bör sänkas

Ledaren för det högerextrema British National Party, BNP, Nick Griffin, sade nyligen att han anser att båtar som för papperslösa migranter till EU ”bör sänkas”. Griffin gjorde sitt utspel i en intervju med BBC rapporterar The Guardian. Griffin menade att detta är det enda som kan få stopp på migrationen

mellan Nordafrika och EU.

– Det kommer att vara nödvändigt att flera sådana båtar sänks. Den som kommer med sådana förslag kommer vi att stödja, sade Griffin och när reportern ifrågasatte huruvida EU skulle mörda migranter fortsatte han:

– Jag sade inte att någon skulle mördas på havet. Jag menar att båtar borde sänkas, de kan bara kast ut en livbåt åt dem så att de kan ta sig tillbaka till Libyen.

BNP valdes i juni in i EU-parlamentet.

Säg mig vem du umgås med...

Sveriges mest omskrivne EU-parlamentariker är Piratpartiets Christian Engström. Han har tagit plats i den gröna gruppen i EU-parlamentet, alltså partigruppen Greens/EFA, trots att

Piratpartiet, enligt Engström, hade fått ”intressanta bud från bland annat också liberala gruppen ALDE och vänstergruppen GUE/NGL”,

Christian Engström kommer bara att agera efter eget i huvud när det gäller upphovsrätt och integritetsfrågor. I övrigt kommer han att rösta efter partigruppens beslut. Den gröna gruppen är kanske den mest federalistiska och narkotikaliberala gruppen i parlamentet, även om det svenska miljöpartiet har avvikande åsikter i dessa frågor.

För den som undrar över var Piratpartiet hör hemma politiskt är det också avslöjande att se vem Engström anställt som sin politiske assistent, enligt talesättet ”Säg mig vem du umgås med och jag ska säga vem du är”. För med Piratpartiet följer även nyliberala Frihetsfrontens ordförande Henrik Alexandersson in i EU-parlamentet. Fri-

hetsfronten är förmodligen den politiska rörelse som på det mest brutala viset vill rasera det svenska välfärdssamhället.

Övervakning av medborgarna

Den 16 juli skrev justitieminister Ask och migrationsminister Billström på DN Debatt att ”vår förhoppning är att individens rättigheter och den personliga integriteten ska stärkas inom EU [...] respekt för privatlivet måste garanteras oberoende av nationsgränser, särskilt i fråga om skyddet av personuppgifter”.

Samma dag gav Ask och Billström på det informella ministerrådsmötet sitt stöd för att samordna register för bland annat gränskontroll, visering och flyktingkontroll och för att införa ett register över alla flygpassagerare och ett över personer som reser in i och ut från EU.

www.robertnyberg.nu

Same Treaty, Same Answer, No to the Lisbon Treaty!

DEN 2 OKTOBER har det irländska folket påtvingats att ännu en gång rösta om Lissabonfördraget i en av de mest antidemokratiska manipulationer som hittills har genomförts inom EU.

Vid EU-toppmötet i december förra året enades stats- och regeringscheferna om att Irland – liksom andra EU-länder – tills vidare behåller rätten att sända en ledamot till EU-kommissionen, trots att Lissabonfördraget förutsätter att antalet ledamöter ska minska efter 2014 och bara motsvara två tredjedelar av antalet medlemsländer. En tredjedel av länderna skulle därigenom under en mandatperiod sakna "en egen kommissionär".

Den regeln kan emellertid sättas ur spel genom ett kryphål i Lissabonfördraget, om alla medlemsländer samtycker till det. Så skedde under visst grymtande vid decembertoppmötet. Men eftersom Lissabonfördraget inte

kommer att ändras så kommer EU-kommissionens storlek att vara en öppen fråga i framtiden. I fördraget kommer det att stå att antalet ledamöter ska minska till två tredjedelar av antalet medlemsländer, och att ändra på det kräver ett nytt, enhälligt beslut i Europeiska rådet. Det räcker således med att ett medlemsland sommaren 2014, när frågan blir aktuell nästa gång, sätter sig på tvären, för att den försäkran som Irland fick i december 2008 ska upplösas in i ett.

VID EU-TOPPMÖTET i juni fattade stats- och regeringscheferna ett "beslut [...] rörande det irländska folkets betänkligheter avseende Lissabonfördraget", som omfattar tre avsnitt; ett som säger att den irländska författningen vad gäller frågor som rätten till liv, familjer och utbildning inte kommer att påverkas av vare

sig EU:s rättighetsstadga eller de nya rättsliga- och inrikespolitiska artiklarna i själva fördraget, ett som säger att Lissabonfördraget inte förändrar EU:s befogenheter när det gäller skattepolitik, samt ett som säger att Irlands neutralitet inte kommer att påverkas eller förändras av Lissabonfördraget.

Dessa "rättsliga garantier" (*legal guarantees* på brysselska) har utformats som ett "beslut" fattat av stats- och regeringscheferna i EU:s 27 medlemsstater och fogats som en bilaga till ordförandeskapets slutsatser från juni-toppmötet.

I slutsatserna står det att "beslutet är rättsligt bindande och kommer att få verkan samma dag som Lissabonfördraget träder i kraft". För vem och på vilket sätt beslutet är "rättsligt bindande" framgår inte. Men slutsatserna innehåller ett åtagande att omvandla "bestämmelserna i det bifogade beslutet" till ett protokoll som ska fogas till EU:s fördrag "vid tidpunkten för ingåendet av nästa anslutningsfördrag".

Hur det ska gå till i praktiken är mycket dimmigt. Något liknande har aldrig inträffat tidigare.

PREMIÄRMINISTER BRIAN Cowen gör stort väsen av de "löften" som den irländska regeringen har utverkat från Bryssel och över hur fördraget skulle kunna fungera, men Europeiska Rådet säger att de "vill förtydliga, men inte ändra, varken innehållet eller tillämpningen av Lissabonfördraget."

Den irländske EU-kommissionären Charlie McCreevy medger att Lissabonfördraget har stöd av eliten men inte av folket: "Alla politiker i Europa vet att om Lissabonfördraget hade lagts fram för deras väljare i folkomröstningar, så hade svaret i 95 procent av länderna blivit nej."

Den irländska kampanjorganisationen mot Lissabonfördraget CAEUC (SayNo.ie) säger i

ett uttalande att man "kampanjar än en gång för att besegra ett fördrag som redan har förkastats tre gånger tidigare: Irland 2008 samt Frankrike och Holland 2005 då Lissabonfördraget presenterades för folket som EU-konstitutionen. Om Lissabonfördraget går igenom vid det fjärde försöket kommer det helt enkelt att förstärka den militaristiska och nyliberala politik som har orsakat den ekonomiska krisen. [...] Vi måste fråga oss själva – återigen – om vi vill ha ett EU som göder bankerna med miljarder i stöd samtidigt som sjukvårds- och utbildningsbudgeterna skärs ned och miljontals görs arbetslösa. Sådana åtgärder är prioriterade i Lissabonfördraget".

CAEUC, THE CAMPAIGN Against the EU Constitution, bildades 2005 som en bred koalition av progressiva organisationer, fackliga aktivister och olika vänsterpartier som tagit ställning för demokrati, rättvisa, jämlikhet, fred och irländsk neutralitet. I CAEUC, som var en av de ledande organisationerna på nejsidan under folkomröstningen i juni förra året, ingår till exempel vänsterpartiet Sinn Féin och Peoples Movement, motsvarigheten till Folkrorelsen Nej till EU i Sverige.

CAEUC konstaterar i uttalandet att "vi ombeds nu att rösta ännu en gång om exakt samma fördrag. Om vi ändrar vår röst från juni 2008, så kommer Lissabonfördraget att vara i kraft i åtskilliga år före några av de utlovade protokollen kommer att ens existera. Regeringar och ministrar som då sitter vid makten kommer inte att vara bundna av något som sägs eller lovas av Nicolas Sarkozy eller Angela Merkel idag."

CAEUC:s uppmanar därför det irländska folket: "This treaty is the same. Our answer should be the same. Vote No to Lisbon."

GÖSTA TORSTENSSON

VOTE NO!

THE LISBON TREATY IS BAD NEWS FOR IRELAND'S WORKERS

say no to...

- Low wages
- Cheap labour
- Less rights at work

STOP THE RACE TO THE BOTTOM - SAY NO TO THE LISBON TREATY!
For more information visit www.people.ie

Published by Peoples Movement, 9 Talbot Street, Dublin 1.
email: pm@people.ie tel: 087-238530

Irländska nej-sidan tror man kan vinna igen

INFÖR DEN ANDRA folkomröstningen om Lissabonfördraget den 2 oktober har Kritiska EU-fakta ställt några frågor till Frank Keoghan, generalsekreterare för Peoples Movement, den irländska motsvarigheten till Folk rörelsen Nej till EU.

Hur ser du på de ”legala garantier” som EU:s stats- och regeringschefer kom överens om på toppmötet i juni?

– De så kallade garantierna som utlovades på toppmötet har ingen rättslig verkan. De är inte garantier utan endast försäkringar som inte har någon juridisk relevans. EU-ledarnas ”beslut” förtydligar, men det ändrar varken innehåll eller tillämpning av Lissabonfördraget.

Har Irland fått undantag från EU:s militära samarbete?

– Irland har inte fått några undantag från det militära samarbetet som bevarar neutralitetspolitiken. Irlands bundenhet till så kallade ömsesidiga försvarsförbindelser och till EU:s försvarsbyrå finns till exempel fortfarande kvar. En noggrann genomläs-

ning av Lissabonfördragets regler för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken avslöjar att fördraget är ett instrument för krigsinsatser och stormaktsbygge.

Hur ser du på det uttalande om löntagarnas rättigheter som EU-ledarna kom överens om på toppmötet i juni?

– Det är bara en vänskaplig överenskommelse mellan EU:s stats- och regeringschefer, som är ett värdelöst dokument för oss. Vad som krävs är ett socialt protokoll enligt Europafacketets förslag som ratificeras före folkomröstningen.

Har Irland fått några garantier som upphäver effekterna av Lavaldomen och de andra antifackliga domarna från EU-domstolen?

– Nej, inga alls.

Ändrar EU-toppmötets beslut på något sätt Lissabonfördraget?

– Irländarna tvingas att rösta om exakt samma fördrag som förra gången.

Vad kommer att vara ja-sidans

argument under folkomröstningskampanjen?

– Ja-sidan kommer att använda argumenten att garantierna visst har en mening, Irland måste vara i hjärtat av Europa och att fördraget kommer att hjälpa oss ur krisen. Men de undviker med alla medel att vara konkreta och tala om själva fördraget.

Vad kommer att vara nej-sidans argument under folkomröstningskampanjen?

– Peoples Movement kommer att koncentrera sig på ett begränsat budskap: det finns inga

som helst garantier, arbetsrätten, privatiseringarna samt den ekonomiska situationen.

Tror du att nej-sidan kan vinna en gång till?

– Jag är hoppfull. Den sittande regeringen är mycket impopulär, och även oppositionspartierna börjar bli impopulära. Dessutom har regeringen inga övertygande ekonomiskt argument att förmedla för hur den ekonomiska krisen ska bekämpas. Man sitter fast i EMU-politiken.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

Gemensamt uttalande från de nordiska organisationerna mot EU: Solidaritet med det irländska folket – nej till Lissabonfördraget!

PÅ EU-TOPPMÖTET i Bryssel kom medlemsstaternas stats- och regeringschefer överens om att Irland inte får några verkliga undantag från Lissabonfördraget. EU-ledningen vägrar att omförhandla Lissabonfördraget och tvingar irländarna att rösta en gång till om samma fördrag som de röstade nej till i juni förra året.

Lissabonfördraget, EU:s nya grundlag, är den hitintills mest omfattande fördragsändring som gjorts inom EU. Mer makt flyttas från de nationella parlamenten till EU:s olika överstatliga maktorgan. Samti-

digt får de stora medlemsstaterna betydligt starkare ställning på de mindre medlemsstaternas bekostnad. Lissabonfördraget befäster EU-rättens överhöghet och bäddar för att allt fler frågor förs upp till EU-nivån. Dessutom lägger den nya EU-grundlagen grunden till en federal polisstyrka och förvandlar EU till en militär allians.

Vid Bryseltoppmötet tog EU:s stats- och regeringschefer ett ”beslut” om så kallade ”rättsliga garantier” för Irland när det gäller familjepolitik, skattepolitik och säkerhetspolitik riktade till den irländska regeringen. Syftet

med dessa ”garantier” är att ge regeringen i Dublin en förväntning att anställa en ny folkomröstning om den nya EU-grundlagen.

Men det är enbart humbug. Folkomröstningen kommer att gälla samma Lissabonfördrag som det irländska folket redan röstat nej till. Inte en stavelse har ändrats, inte ett kommatecken har flyttats.

På Svenska Dagbladets ledarsida kunde man läsa under rubriken ”EU-kosmetik ska vinna irländarnas röster” om att irländarna i höst ska folkomrösta en gång till om ”i princip samma

sak”. Men nu med tillägget: ”Vi garanterar att ni inte ska tvingas göra det ni ändå inte behöver göra.”

Vi vill med detta uttalande förklara vår solidaritet med det irländska folket och vår förhoppning om att de än en gång kommer att rösta nej till Lissabonfördraget. Deras kamp är vår kamp.

Lea Launokari
Alternativ til EU, Finland
Søren Søndergaard
Folkebevægelsen mod EU,
Danmark
Eva-Britt Svensson
Folk rörelsen Nej till EU, Sverige
Ragnar Arnalds, Heimssyn, Island
Heming Olausson, Nei til EU, Norge

Överge inte kravet om att Sverige ska lämna EU

FÖR VÄNSTERPARTIET blev EU-valet ett stort bakslag. Partiet fick 5,7 procent av rösterna, att jämföra med 12,8 procent i det förra valet, och tappade en av sina två platser i EU-parlamentet.

Många valanalytiker och ledarskribenter försöker skylla Vänsterpartiets valresultat på att de är det enda etablerade partiet som är för att Sverige ska lämna EU.

Det är säkert så att en del av Vänsterpartiets traditionella väljare har valt att rösta på Miljöpartiet, men inte på grund av att det har blivit ett "EU-positivt parti" såsom det påstods i SVT:s valvaka, utan för att Miljöpartiet profilerade sig på klimatfrågan och genomförde en mycket skicklig valrörelse.

Även om Miljöpartiet har avskaffat kravet om att Sverige ska lämna EU, är det alljämt ett EU-kritiskt parti som bland annat är motståndare till EMU och Lissabonfördraget.

Dessutom gjorde Miljöpartiets förstanamn på valsedeln, Carl Schlyter, inte någon hemlighet av att han fortfarande är anhängare av att Sverige ska gå ur EU. Han fick nästan dubbelt så många personröster som den mer EU-positiva Isabella Lövin.

ANDRA POTENTIELLA vänsterpartiväljare har förmodligen röstat på Piratpartiet, Feministiskt initiativ och Socialdemokraterna.

Många socialdemokratiska gräsrotter som är kritiska till EU och som i tidigare EU-val röstat på Vänsterpartiet har röstat på Marita Ulvskog, som i media beskrivits som en EU-kritiker. Hon röstade nej till EU i folkomröstningen 1994 och nej till EMU i folkomröstningen 2003, men som socialdemokratisk riksdagsledamot röstade hon ja till Lissabonfördraget i november 2008.

Marita Ulvskog fick överlägset mest personröster av de socialdemokratiska toppkandidaterna i EU-valet. Hon fick drygt 60.000 fler än de tre mycket EU-positiva kandidaterna på plats två till fyra tillsammans.

Bild: LARS-ERIK HÅKANSSON

Men huvudförklaringen till Vänsterns dåliga valresultat är att man misslyckats med att mobilisera de EU-kritiska väljarna. De valde i långt större utsträckning än de EU-positiva väljarna av ett eller annat skäl att strunta i att rösta, även om valdeltagandet ökade till 43,8 procent.

INOM VÄNSTERPARTIET höjs det nu röster om att överge utträdeskravet. Lars Ohly säger till Dag-ens Nyheter att det varit "ett hinder i valrörelsen att vi är så kritiska till EU att vi vill gå ur".

Men att Junilistan inte förespråkar ett svenskt utträde ur unionen hindrade inte att EU-valet blev en katastrof. Junilistan rasade från 14,5 procent i valet 2004 till 3,6 procent i valet 2009 och förlorade sina tre mandat i EU-parlamentet.

I Danmark behöll Folkebevægelsen mod EU, som aktivt förespråkar EU-utträde, sitt mandat i EU-parlamentet, medan Junibevegelsen, som är EU-kritiska men tillskyndare av det danska

EU-medlemskapet, tappade sitt mandat och åkte ur EU-parlamentet. Folkebevægelsen fick 7,2 procent, nästan 170.000 röster, jämfört med 5,2 procent i det förra EU-valet.

I Irland förlorade Mary Lou McDonald sin plats i EU-parlamentet trots att Sinn Fein de senaste åren allt starkare framhållit sin positiva syn på EU-medlemskapet samtidigt som man framgångsrikt tagit ställning mot Lissabonfördraget. Sinn Feins huvudparoll i parlamentsvalet var "A Positive Voice in Europe". Detta hindrade inte de EU-kritiska väljarna i Dublin från att istället lägga sina röster på den mer uttalade och hårdföre EU-motståndaren Joe Higgins, ordförande i Socialist Party.

MOT DENNA BAKGRUND vill jag påstå att det är en förhastad slutsats att utträdeskravet skulle vara orsaken till Vänsterns kraftgång i EU-valet. Faktum är att vare sig Vänsterpartiet eller partiets kandidater inte någon gång under

valrörelsen framställde sig som EU-motståndare eller torgförde kravet på att Sverige ska lämna EU. Istället var budskapet "Din EU-kritiska röst. Välj Vänsterpartiet den 7 juni".

Vad hade hänt om Vänsterpartiet istället profilerat sig som ett uttalat EU-motståndarparti och försökt mobilisera väljare bakom parollen "Sverige ut ur EU"? Det får vi aldrig veta.

MÅNGA SOM ÄR missnöjda med eller motståndare till EU har valt att demonstrera det genom att inte gå och rösta. Jag har bojkottat de tre tidigare EU-valen, men i detta val röstade jag på Vänsterpartiet. Varför? Bland annat av samma skäl som Aftonbladets kulturchef Åsa Linderborg som förkunnade att "jag lägger min röst på det enda parti som fortfarande har kurage och vett nog att kräva utträde ur EU".

Om Vänsterpartiet överger sitt motstånd mot det svenska medlemskapet i EU, gör de samma fatala misstag som den politiska vänstern har gjort i EU-land efter EU-land. Då lämnar de fältet fritt för politiska krafter av helt andra kulörer.

Främlingsfientliga Sverigedemokraterna kom, trots en närmast osynlig valrörelse, oroväckande nära fyraprocentsspärren. I Skåne och Blekinge lockar Sverigedemokraterna betydligt fler väljare än resten i landet. I Osby röstade 11,6 procent på partiet och i Bromölla och Hörby blev resultatet 11,3 procent.

I ANDRA EU-LÄNDER erövrade högerextrema partier med populistisk EU-kritik på sina agendor, platser i EU-parlamentet. Ett skrämmande exempel är British National Party som vann två mandat, mycket tack vare Labours och Gordon Browns högförräderi mot den brittiska arbetarrörelsen.

Det odemokratiska och löntagarfientliga EU fungerar som drivhus för extremhögern.

GÖSTA TORSTENSSON

EU-motståndet ska inte mjukna, det ska hårdna

HENRIK WESTANDER, fredsaktivisten som blev PR-konsult, har ett tips för den som vill påverka dem som styr och ställer: "Anpassa argumentationen till motpartens värderingar."

Samma tanke har fått Per Gahrton att söka sig ur EU-motståndet. Kravet på utträde ur unionen har hindrat ledande socialdemokrater och moderater från att stå emot utvecklingen i överstatlig riktning, skrev han våren 2008: "man är rädd att ge de 'hårda' EU-motståndarna vatten på deras kvarn och därmed bana vägen för en aktiv folkmajoritet för utträde". Om bara EU-motståndet mjuknade skulle makt-havarna alltså en efter en komma ut som EU-skeptiker och en bred "allians mot EU-byråkratins klåfingrighet och vissa EU-potentaters stormaktsdrömmar" växa fram.

DET HAR INTE gått något vidare med projektet, trots att Miljöpartiet nu bejakar EU. Socialdemokraterna och moderaterna travar på som förr, nu sist med ratificeringen av Lissabonfördraget. Men Gahrton upprepar i boken *Befria EU!* sin invitt: om gamla EU-motståndare sväljer medlemskapet, "är det då för mycket begärt att en del EU-entusiaster ska släppa prestigen" och bli EU-kritiker?

Närmast tänker han sig att Fredrik Reinfeldt under ordförandeskapet i höst ska placera Lisabonfördraget i dokumentförstöraren och dra upp helt nya riktlinjer för unionen. I gengäld utlovas statsministern "en given plats i historieböckerna". Erbjudandet är, så vitt jag förstår, högst allvarligt menat.

NÅGON NAIV FEDERALIST har Gahrton inte blivit. Han varnar för stormakterna, och han förstår den nationella självbestämmanderättens demokratiska betydelse. Han tänker sig att unionen ska rekonstrueras efter mellanstatliga linjer med mindre befogenheter, utsträckt vetorätt och

större utsikter att hålla sig utanför delar av samarbetet. Han vill också stärka riksdagens ställning.

I kritiken av svensk anpasslighet är Gahrton realist. Han visar effektivt att talet om undantag för svensk alliansfrihet är tomma ord. Men i nästa tankegång fladdrar han ut i gränslösa förhoppningar om EU som ett föredöme och en räddning för världen.

VISSERLIGEN HAR EU "uppträtt om möjligt ännu aggressivare till förmån för sina egna exportföretags intressen än USA", visserligen militariserar unionen raskt och visserligen har EU-länderna slutit upp bakom USA i flera krig, men ändå är det, hävdar han, en "artskillnad" mellan USA och EU i framfarten över världen. Unionen ska nu "skaka av sig sina gamla kolonialistiska supermaktsambitioner". Först, föreslår han, "kunde det handla om att EU förklarade sig som en icke-våldsaktör på världsscenen. Tänk vilken effekt på världspinionen det skulle få!"

Ja, tänk. Önskelistan kan göras lång, men vad tjänar detta drömande till? Gahrton citerar gillande Ulrich Beck och Edgar Grande: "Europa är idag den sista politiskt verkningsfulla utopin." Men just detta är eurovänsterns elände. Den förlorar sig i EU-visioner medan den reellt existerande unionen sjunker ner i ekonomisk depression, socialt sönderfall och ändlösa kolonialkrig.

MAN KAN, SOM Gahrton, kalla stormaktsdominansen ett hinder för "förtroendefullt samarbete", men det ändrar ingenting. EU är en allians mellan stormakter med svagare stater i följe. Privilegierna för de stora hör till.

På samma sätt med det demokratiska underskottet: det är ingen defekt, det är vitsen med bygget. Med EU:s hjälp frigör sig samhällets överdel ur den nationella demokratin och ett århundrade av eftergifter för folkliga

krav.

Gahrton tycker sig märka en tilltagande tvehågsenhet i korridorerna i maktorganen. Konstigt vore det annars i klimatkrisen och den kalabalik som lösgörandet av marknadskrafterna slutat i. Men dumheten är systematisk. Det nya Europas överklass är lika oförmögen som 1700-talets utlevade franska aristokrati att välta sig själv över ända.

MILJÖRÖRELSEN HOPPAS på EU, skriver Gahrton. Visst, många välgörare tror att de kan förändra världen bara de tar sig in i glasपालatsen och börjar argumentera som man argumenterar därinne. Det blir framgångar i det lilla medan fossilkapitalismen rullar på och fackliga och sociala rättigheter rivs upp en efter en.

"Vakna Rumänien", skrev strejkande arbetare vid en fransk fabrik i Rumänien på sina plakat våren 2008. "Vi vill inte vara slavar till EU längre!" I Frankrike,

Grekland och Baltikum har vi sett massdemonstrationer och strejker mot arbetslöshet och krisåtgärder, och i EU-val efter EU-val tilltar de tilltänkta väljarnas ovilja att delta.

DET ÄR I DETTA ännu ostyriga och delvis passiva motstånd ett annat Europa kan börja ta form. Uppgiften är inte att förbättra EU:s förankring. Uppgiften är tvärtom att gemensamt lösgöra oss från stormaktsbygget.

Jag är för breda allianser i de strider unionen för med sig. Ingen avkrävde Kjell-Olof Feldt ett nej till EU när han skrev på uppropet till stöd för den godtyckligt terrorstämplade Ahmed Yusuf och trotsade den ekonomiska karantän Bryssel påjudit. Men det är något annat än att bejaka unionen och drömma sig bort i dess överdel.

EU-motståndet ska inte mjukna, det ska hårdna.

MIKAEL NYBERG

Bild: JARS-ERIK HÅKANSSON

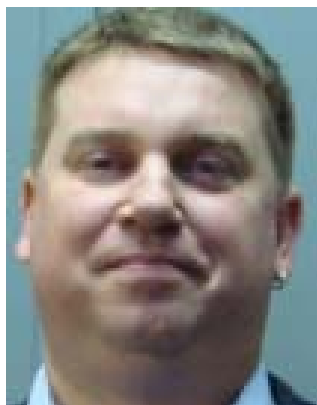
Lissabonfördraget utgör en allvarlig fara för facken

– **LISSABONFÖRDRAGET** representerar en mycket allvarlig fara för demokratin, den offentliga servicen och för oberoende fackföreningar i Europa. Det säger Alex Gordon, som är aktiv i Trade Unionists Against the EU Constitution (TUAEUC) i Storbritannien.

TUAEUC bildades 2004 för att driva kampanj mot den föreslagna konstitutionen för EU, som numera är omdöpt till Lissabonfördraget.

– Lissabonfördraget kommer inte att ge fackets medlemmar några nya rättigheter. Däremot kommer det att leda till massiva privatiseringar och ge de stora företagen makt att öka exploateringen av löntagare och miljöö. Det är som att skriva under en permanent thatcherism, säger Alex Gordon, som också sitter i den nationella ledningen för RMT (Järnvägs-, sjöfarts- och transportarbetarförbundet).

– Lissabonfördraget bygger

Alex Gordon

på ett ekonomiskt system som baseras på en extrem nyliberal ideologi. Fördraget gör principerna om "fri konkurrens" över nationsgränser till ett grundlagsfäst mål, som ska garanteras av EU:s domstol. Med Lissabonfördraget ökar EU:s domstol sin makt att genomdriva den gemensamma marknaden så som det är föreskrivet i EU:s regelverk.

Alex Gordon konstaterar att det svenska Vaxholmsfallet innebär att länder med ett väl fungerande kollektivavtalsystem kan tvingas ändra på detta för att möta EU:s lagstiftningskrav.

– Som en konsekvens kommer ni i Sverige inte längre kunna garantera lika behandling av företag och löntagare från andra länder och därmed öppna upp Sverige för olika varianter av kollektivavtal från olika länder, vilket kommer att försvaga arbetarrörelsen, och detta förebådar slutet för den svenska modellen.

EU-DOMSTOLENS antifackliga domar i målen Viking, Laval, Ruffert och Luxemburg understryker ytterligare detta "race to the bottom" i tillämpning av EU:s regelverk, och de ger omfattande nya maktbefogenheter till arbetsgivarna att använda sig av kontraktsanställda över hela Europa.

– Vissa personer har argu-

menterat att Lissabonfördraget kommer att förse löntagarna med nya rättigheter och hänvisar då till att EU:s så kallade rättighetsstadga garanterar rätten att ta till stridsåtgärder inklusive rätten att strejka. Så är inte fallet, menar Alex Gordon.

INHyrningen av italienska kontraktsarbetare till oljeraffinaderiet i Lindsey, Lincolnshire, är ett exempel på hur arbetsgivare i Europa går på offensiv mot den organiserade arbetarrörelsen och nationella kollektivavtal.

– Det är helt klart att arbetsgivarnas svar på den tilltagande ekonomiska krisen är att exploatera EU:s nyliberala regelverk om "fri rörlighet" för att kunna driva ned lönerna, marginalisera den organiserade arbetskraften och upprätthålla vinsterna, säger Alex Gordon.

Med Lissabonfördraget överförs makt från valda nationella regeringar till en icke-vald kom-

mission i Bryssel. Det bekräftar kommissionens ensamrätt att ta initiativ till nya lagar och berövar medlemsstaterna rätten att kunna lägga in veto mot lagstiftning på ett över ett 60-tal områden.

Ett av de områden i Lissabonfördraget där vetorätten försvinner är transportsektorn. EU har sedan länge önskat sig en gemensam transportpolitik, som kontrolleras av EU-tjänstemän och inte av medlemsstaterna.

ETT TYDLIGT EXEMPEL, enligt Alex Gordon, på hur transportsektorn påtvingas konkurrens är rådets direktiv 91/440/EEC från 29 juli 1991. Detta direktiv "kräver att medlemsstaterna ser till att järnvägsföretagen görs oberoende av regeringarna, introducerar kommersiell förvaltning, och skiljer förvaltningen av infrastrukturen (dvs. spåren) från transporterarna".

– Denna EU-ledda så kallade liberalisering har visat sig vara förödande i Storbritannien. Privatseringen av underhållet ledde omgående till en katastrofal försämring av järnvägsspåren, vilket orsakat många dödsfall i olyckor bland passagerare och personal. Privata järnvägsföretags rekordstora vinster kommer direkt från offentliga subventioner, det pågår en ständigt återstramning av järnvägsanställdas löner och biljettpriiserna fortsätter att snabbt stiga, vilket gör järnvägen i Storbritannien till den dyraste i Europa. Trots detta så samtyckte EU:s transportminister 2005 till att "liberalisera" det inrikes järnvägsnätet till september 2010.

– På EU-språk innebär "liberalisering" en fullständig privatisering, säger Alex Gordon.

VAD DETTA BETYDER i det nyliberala EU har blivit uppenbart under senare år. Grundläggande tjänster som allmänna transporter, post, energi, telekommunikationer betraktas som vinstgivande tillgångar som ska säljas ut. Genom obligatorisk upphandling måste tjänster som blivit kvar i offentlig sektor konkurrera med andra som har privatiserats.

– Detta betyder att förr eller

senare kommer välfärdsorienterade offentliga tjänster att helt försvinna, därför att dessa inte är utformade eller avsedda att kunna konkurrera med privata intressen, konstaterar Alex Gordon.

TUAEUC menar att Lissabonfördragets hot om ytterligare privatisering, militarisering och angrepp på civila rättigheter och demokrati står i motsättning till arbetarrörelsens ursprungliga syften.

– Lissabonfördraget kommer att göra EU till en högst odemokratisk stat som i grunden förändrar sättet som vi styrs av och hur lagstiftningen går till, säger Alex Gordon.

– Detta är ett av skälen till varför de irländska väljarna röstade nej till Lissabonfördraget. De vill inte ha en EU-konstitution som tar ifrån dem deras tillkämpade demokrati, och som effektivt gör EU till en odemokratisk superstat.

ALEX GORDON STÖDJER Peoples Movement i Irland och TUAEUC kommer att ge irländarna det internationella stöd de önskar inför den nya folkomröstningen om Lissabonfördraget.

– De irländska väljarna har blivit tillsagda att de måste rösta en gång till i oktober 2009 trots att de redan sagt nej till Lissabonfördraget i juni 2008. Varför? Därför att makthavarna i Bryssel och Dublin har bestämt sig för att de irländska väljarna måste köras över. Politiker över hela Europa föraktar sina väljare och vägra att hålla folkomröstningar trots att väljarna i Frankrike, Holland och Irland har avslagit deras planer på en odemokratisk, nyliberal superstat.

TUAEUC:s alternativ till Lissabonfördraget är "ett Europa av oberoende demokratiska stater som samarbetar och där medlemsstaterna har tagit tillbaka makten från Bryssel"

– Ett sådant Europa kan bara vara ett Europa där de nationella parlamenten och väljarna har tagit tillbaka sina rättigheter och där demokratin och representativa regeringar representerar folken och nationerna på vår kontinent, avslutar Alex Gordon.

GÖSTA TORSTENSSON

Ny EU-kritisk högergrupp i EU-parlamentet

DET BRITTISKA konservativa partiet, Tory, lämnar den kristdemokratiskt/konservativa partigruppen EPP i EU-parlamentet efter nästan 17 år. På partiledaren David Camerons uppmaning bildar de brittiska konservativa ledamöterna i EU-parlamentet en ny partigrupp med 54 ledamöter från åtta länder.

Den nya partigruppen, som heter "European Conservatives and Reformist Group" (ECR), är framför allt en sammanslagning av 25 medlemmar från det brittiska konservativa partiet, den tjeckiske presidenten Vaclav Klaus EU-kritiska parti ODS med nio ledamöter och de polska tvillingbröderna Lech och Jaroslaw Kaczynskis parti "Lag och rättvisa" med 15 ledamöter. Vidare har enskilda parlamentarer från Holland, Finland, Ungern och Lettland samt en ledamot från ett polskt minoritetsparti i Litauen anslutit sig till partigruppen.

Den nya ECR-gruppen med 54 mandat blir EU-parlamentets femte största grupp. Av de 736 nyvalda ledamöterna fick den kristdemokratiska/konservativa EPP-gruppen 264 ledamö-

ter. 184 ledamöter ingår i den nya socialistgruppen, "Progressive Alliance of Socialists and Democrats in the European Parliament", som numera inkluderar italienska demokrater. Liberalerna fick 84 mandat, De Gröna 55 och Vänstergruppen 35.

Den gemensamma nämnnaren i ECR-gruppen är nej till Lissabonfördraget, nej till överstatlighet och nej till ytterligare steg mot en djupare EU-integration.

DEN BRITTISKE konservativa oppositionsledaren David Cameron har lovat att riva upp den brittiska ratificeringen av Lissabonfördraget och utlysa en folkomröstning om han kommer till makten innan fördraget trätt i kraft.

– Den nya anti-federalistiska gruppen i EU-parlamentet blir bra för den europeiska demokratin, eftersom vi kan föreslå en alternativ politik i EU-parlamentet men ändå samarbeta på regeringsnivå med högerpartierna i Frankrike och Tyskland när vi bildar regering, säger den ledande Tory-mannen och förre partiledaren William Hague.

GÖSTA TORSTENSSON

SSU ändrar sig och säger nej till Lissabonfördraget

I BÖRJAN AV augusti när SSU, det socialdemokratiska ungdomsförbundet, kongressade i Uppsala fick jag ett mejl från en kamrat som tipsade om att SSU-kongressen beslutat säga nej till Lissabonfördraget, EU:s nya grundlag. Jag skyndade mig in på SSU:s hemsida men hur jag än sökte kunde jag inte hitta något som helst om Lissabonfördraget.

Därför mejlade jag till Kristin Linderoth, EU-motståndare och SSU:are från Lund: Har SSU tagit avstånd från Lissabonfördraget?

– Det stämmer, svarar Kristin, som på kongressen blev omvald till förbundsstyrelseledamot. Frågan behandlades i avsnittet Demokrati i vårt handlingsprogram och kongressen beslutade efter ganska jämn omröstning att SSU är mot Lissabonfördraget. Förbundsstyrelsen besegrades därmed av ombuden, då en knapp majoritet i förbundsstyrelsen tidigare beslutat att vara

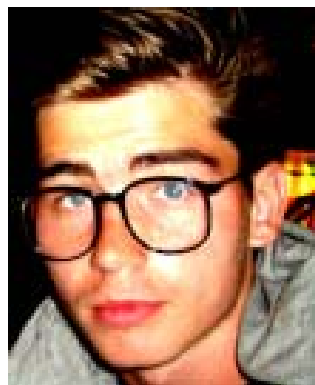

Kristin Linderoth

för fördraget. Jag reserverade mig i styrelsen, tillsammans med flera andra, så vi är förstås glada nu, även om ett nej från SSU hade betytt mycket mer för ett år sen.

AV TOTALT 249 ombud på kongressen var det 121 röster mot och 110 röster för Lissabonfördraget. En av dem som röstade mot var Riad Aliefendic från Skåne.

– Vi kritiker lyfte främst upp

Riad Aliefendic

maktförskjutningen till unionen och att EU-domstolen i princip kan döma i alla frågor som rör Sveriges statskick. Vi menade att Lissabonfördraget är odemokratiskt och överstatligt, säger han.

– Som EU-motståndare är jag mot all form av tätare förbindelser då EU är ett borgerligt projekt. Men även många som är för EU är kritiska då de hellre vill se ett tydligt mellanstatligt samarbete och inte ett överstat-

ligt där allt fler beslut tas över huvudena på medborgarna i de enskilda länderna.

Riad Aliefendic tycker det är pinsamt att en grundlagsfråga av denna kaliber har tystats ned i alla länder förutom på Irland där man framtvingat ytterligare en omröstning för att folket ska rösta rätt.

– Bertolt Brechts dikt om DDR, där han ironiskt uppmanar ledarna att byta ut folket om de inte röstar rätt, känns träffande i denna process, säger Riad Aliefendic.

HAN HOPPAS ATT Irland ska rösta nej även i den andra folkomröstningen om Lissabonfördraget den 2 oktober.

– Irländarna ska stå på sig och vara stolta för den insikt som de haft i denna fråga. Lissabonfördraget har inte förändrats någonting sedan förra året. Det jag kan säga är gör om, gör rätt. Röstalika.

GÖSTA TORSTENSSON

KDU välkomnar Irlands nej till Lissabonfördraget

– **LISSABONFÖRDRAGET** innebär ett sluttande plan eftersom det bara definierar golvet för EU:s makt, istället för att sätta ett tak. Dessutom öppnar det upp för framtida grundlagsändringar utan någon ny regeringskonferens. Det kan jag inte ställa upp på.

Det säger Charlie Weimers, som är ordförande för det kristdemokratiska ungdomsförbundet, KDU.

– Vi välkomnar Irlands nej i folkomröstningen. Eftersom förslaget till grundlag är tänkt att utgöra EU:s grund framöver så ser vi det som självklart att alla medlemsstaterna ska acceptera dokumentet. Med hänsyn till att Irlands folk har sagt nej till förslaget i dess nuvarande form

skulle det vara högst odemokratiskt att driva igenom det, säger Charlie Weimers.

– Vi kommer att motsätta oss varje försök att implementera EU-grundlagen i dess nuvarande form. I sakfrågan ser vi att Lissabonfördraget innebär ett sluttande plan. Det flyttar mer beslutsmyndighet från folket, definierar vad EU minst ska besluta om och öppnar dessutom upp för framtida förändringar av fördraget utan att någon regeringskonferens behöver hållas.

– KDU kan inte ställa sig bakom ett fördrag som sätter ett golv, istället för ett tak, för EU:s makt, säger Charlie Weimers.

Han menar att KDU nu lägger om sin EU-politik.

– Vi lämnar den okritiska fe-

Charlie Weimers

deralismen bakom oss, och utgår istället från en europarealism. Det är hög tid för den svenska borgerligheten att sluta ta varje kritisk röst som intäkt för dold europaskräck. Vi vill se ett EU som bara arbetar med frågor där

den mellanstatliga nivån är den mest effektiva. Vi pratar inte bara om ”ett smalare och vassare EU”, vi menar det.

Charlie Weimers är förutom ordförande i KDU, vice ordförande för YEPP, den största partipolitiska paraplyorganisationen för unga i Europa.

CHARLIE WEIMERS TYCKER inte att irländarna ska rösta för ”den omskrivna konstitutionen”, dvs. Lissabonfördraget, vid folkomröstningen i oktober.

– Den energi som EU ägnat för att förmå irländarna visar på en bristande respekt, rentav arrogans, inför resultatet av folkomröstningen i juni förra året, säger Charlie Weimers.

GÖSTA TORSTENSSON

Feta villkor för Wallström i EU

I HÖST SLUTAR EU-kommissionären Margot Wallström. Det senaste året har hon som EU-kommissionens vice ordförande tjänat 1,9 miljoner kronor efter skatt.

36 procent av lönen utgörs av skattefria tillägg. Det handlar bland annat om ett bostadsbidrag på 33.500 i månaden, representationspengar på 9.200 i månaden och familje- och barn-tillägg, som uppgår till 12.800 kronor i månaden.

MED START DEN första november får hon därutöver totalt 4,5 miljoner kronor efter skatt under en treårig övergångsperiod. Och när hon når pensionsåldern 65 får hon en pension på 80.000 kronor efter skatt i månaden livet ut. Om Wallström lever till 85-årsdagen kan hon alltså kassera in ytterligare drygt 19 miljoner kronor efter skatt från sitt kommissionsarbete.

– Vi måste betala löner som lockar högkvalitativa människor från alla medlemsländer som är villiga att arbeta utomlands, säger Keir Fitch, som arbetar med lönefrågor hos kommissionskollegan Siim Kallas, ansvarig för administrativa frågor på EU-kommissionen.

– Sedan måste man komma ihåg att det kan vara svårt för partnern att få jobb, så lönen måste kompensera något för det, säger han till Dagens Industri.

Han förtydligar att kommissionärerna inte kan löneförhandla, då lönen justeras upp automatiskt med ett vägt snitt av löneökningar bland tjänstemän i medlemsländerna.

Lönemodellen med skattefria tillägg baserar sig på en 50-årig modell från EU:s grundande. År 2004 gjordes några mindre förändringar, som innebar att tilläggen skars ned något.

Keir Fitch förklarar att exempelvis skoltillägget tillkommit eftersom EU-kommissionärer inte tar del av det belgiska välfärds-systemet, utan kan få betala barnens skolgång ur egen ficka.

MARGOT WALLSTRÖM har avböjt att kommentera sin egen lön och lönesättningen på EU-kommissionen.

Dagens Industri har i flera dagar sökt Socialdemokraternas partisekretare Ibrahim Baylan för en kommentar till partikollegan Margot Wallströms lön, men han låter hälsa att han är på semester.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

[KRÖNIKA]

EU kommer aldrig att bli rött

DET VERKAR SOM det aldrig någonsin har varit så viktigt att rösta som i EU-parlamentsvalet 2009. Trots det så underkände 55 procent av väljarna EU-projektet.

Med tanke på den enorma valpropagandan kan det inte beskrivas med andra ord än fiasko och legitimitetskris. Men med tanke på eftervalsanalyserna verkar det politiskt omöjligt att våga tolka valresultatet som något annat än en EU-succé om du inte vill bli betraktad som helt hopplös.

Men innan diskussionerna om varför vänsterpartiet halverades och socialdemokraterna stagnerade så vill jag veta något mer grundläggande. Vad ska vänstern egentligen göra med EU? Har det tagits ett enda politiskt beslut i Sverige, de senaste decennierna, som inte har lett till att ojämlikheten ökar?

ALLTSEDAN 80-TALET så används politik som ett verktyg för att öppna och vidga klassklyftorna. Det kallas förnyelse och modernisering av både borgerlig och socialdemokratisk höger och det sker utan att vi egentligen har fört en diskussion om varför.

Men socialdemokraternas högervridning är i själva verket partiets EU-anpassning, för unionens övergripande mål handlar om att underlätta för kapitalet att göra vinst på så många marknader som möjligt via avregleringar.

EU kommer aldrig att bli rött helt enkelt därför att välfärdsstaten av klassiskt snitt och vår starka fackföreningsrörelse betraktas som konkurrenshinder.

När EU-valet ska analyseras kommer det att framstå som mystiskt att vänstern

förlorat i nästan hela Europa trots drömläget med kapitalismens kris.

För ja-sägarna måste låtsas som att de inte vet att socialdemokratin inte kan formulera kritik mot eller alternativ till den kapitalism som havererat. En socialdemokratisk eftervalsanalys borde gå till botten med problemet att det är omöjligt att föra vänsterpolitik inom ramen för EU eftersom det strider mot hela dess idé, men utan en sådan politik förblir vänstervägen, som Mona Sahlin obegripligt nog tycker sig ha sett i valresultatet, bara skvalp.

I STOCKHOLMS STAD kom sossarna bara på fjärde plats i EU-valet och en känd socialdemokrat yttrade bestört och inofficiellt att partier borde förbjudas att försöka värva medelklassväljare: "För varje sådan person vi vinner förlorar vi hundratusen andra."

Men vi måste våga fejsa att något radikalare och progressivare än mittenpolitik inte är möjligt så länge vi böjer oss för EU:s spelregler.

Att Gunnar Hökmark med flera är helnöjda med arrangementet är förstäligt, men varför inte vänstern i enlighet med sina värderingar försöker vinna de 55 procenten som sade nej till EU med högljutt massivt obstruerande EU-kritik är för mig en gåta.

ANN CHARLOTT ALTSTADT
journalist och författare

[folkrörelsen nej till eu]

Bli med i Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk

Lavalldomen och EU:s utstationeringsdirektiv visar att EU är ett allvarligt hot mot den svenska arbetsmarknadsmodellen med konflikträtt och kollektivavtal, eller med andra ord ett grundskott mot de landvinningar som svensk fackföreningsrörelse gjort de senaste hundra åren.

Lissabonfördraget, den nya EU-grundlagen, innebär inget skydd för de fackliga rättigheterna såsom det hävdas från LO-ledningen och andra EU-entusiaster. Tvärtom så innebär Lissabonfördraget i praktiken att Lavalldomen och andra antifackliga EU-domar grundlagsfästs, dvs. de blir cementerade och opåverkbara för politiska beslutsfattare.

Och, som vanligt i EU-sammanhang, det kommer mera. På riksdagens bord ligger en proposition som syftar till att införliva EU:s tjänstedirektiv i svensk lagstiftning, vilket medför att låglönekonkurrensen kommer att breda ut sig än mer. EU-kommissionen kommer inom kort att lägga fram ett säsongsarbetardirektiv som enligt LO:s ordförande Wanja Lundby-Wedin öppnar för ”en total avreglering av arbetsmarknaden”.

För att bjuda motstånd mot denna förödande utveckling initierar Folkrörelsen Nej till EU ett tvärfackligt nätverk, Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk. Det är öppet för dig som är fackligt aktiv och EU-kritisk. Det kostar ingenting och du be-

höver inte vara medlem i Folkrörelsen Nej till EU (men det är inget hinder).

Nätverkets syfte är utbyte av information, kunskapsuppbyggnad samt att uppfinna och samordna olika aktiviteter. Nätverket startar som en mejlgrupp för informationsspridning. Det kommer också att beredas utrymme för nätverket på hemsidan www.nejtill.eu.se. Efterhand avser vi att edera ett digitalt nyhetsbrev och anordna seminarier, hearingar, studiecirkel etc.

Nätverket avser också att etablera kontakt och samarbete med andra fackligt inriktade EU-kritiska organisationer, såsom Fagbevaegelsen Mod Unionen i Danmark, Trade Unionists Against the EU Constitution i

England och Nei til EU:s Faglig utvalg i Norge.

Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk kommer att administreras av Gösta Torstensson, Folkrörelsen Nej till EU (och passiv medlem i Kommunal). Du som vill bli med i nätverket skickar ett mejl till gosta.torstensson@nejtill.eu.se.

Eva Anderzon, Kommunal
Jan-Erik Gustafsson, Statstjänstemannaförbundet
Jannika Fahlander, Handelsanställdas Förbund
Kent Wahlberg, Livsmedelsarbetareförbundet
Maria Pohn, Vårdförbundet
Mats Norrstad, Lärarförbundet
Patrik Ljunggren, Transportarbetareförbundet
Peter Lilja, IF Metall
Rolf Axelsson, Hamnarbetareförbundet

Vem är det på bilden?

Vem är det på bilden? Mejla ditt svar till kef@nejtill.eu.se. Den första som gissar rätt vinner en årsprenumerering på Kritiska EU-fakta. Om du redan är prenumerant, så kan du ge bort den till någon som du anser behöver läsa Kritiska EU-fakta. Bilden i förra numret föreställde Tysklands förbundskansler Angela Merkel. Den som först gissade rätt var Gunnar Edman i Sollentuna.

Appell till utrikesminister Carl Bildt

DEN 12 JUNI FÖRRA året röstade det irländska folket nej till Lissabonfördraget inte minst eftersom det medför en långtgående militarisering av EU. Enligt EU:s egna spelregler skulle det nya fördraget därmed skrotas eftersom det krävs att alla 27 medlemsländer enhälligt godkänner det. Men EU:s makthavare kräver att den irländska regeringen anordnar en ny folkomröstning.

I Lissabonfördraget står t ex: EU:s säkerhets- och försvarspolitik ”kommer att leda till ett gemensamt försvar, när Europeiska rådet med enhällighet har beslutat detta”.

Om ett EU-land utsätts för ett väpnat angrepp är de övriga medlemsstaterna ”skyldiga att ge den stöd och bistånd med alla till buds stående medel”. Kärnvapen är inte undantagna.

Militära insatser ska ske enligt FN:s principer, det vill säga inget krav på FN-mandat.

Den irländska fredsörelsen vill att Irland liksom Danmark ska få undantag från EU:s militära insatser och kunna förbli alliansfritt. Enligt deras förslag ska Irland inte delta i militära aktioner och inte heller bidra till finansieringen.

Vi som ställt oss bakom denna appell stödjer den irländska fredsörelsens förslag till neutralitetsprotokoll och kräver att den svenska regeringen uttalar sitt stöd under de förhandlingar som nu pågår inom EU om villkoren för Irlands nya folkomröstning.

Om Irland får undantag som skyddar den irländska militära alliansfriheten ges förutsättningar för att även Sverige ansluter sig till detta protokoll.

Kvinnor för Fred, Fredskommittén, Kultur för Fred, Vänsterpartiet, Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet, Feministiskt Initiativ, Svenska Kvinnors Vänsterförbund, Junilistan, Folkrörelsen Nej till EU

Mats Norrstad, Lärarförbundet: För att kunna förändra krävs det många fler i Folkrörelsen

– **JAG VAR VÄLDIGT** seriös och väl påläst inför folkomröstningen om medlemskapet i EU och det blev snabbt fullständigt givet att jag skulle rösta nej. Mina avgörande, principiella invändningar mot det imperiebygge som EU innebär är det uppenbara demokratiska underskottet, med ett tydligt minskande inflytande för den folkvalda riksdagen och för mig som svensk medborgare, den förlamande och självgående överstatliga utvecklingen, den uppenbara risken för försämrade fackliga fri- och rättigheter och den ökande militariseringen.

Mats Norrstad är bosatt i Västerhaninge. Han sitter Lärarförbundet förbundsstyrelse och är ordförande för Lärarförbundets avdelning i Huddinge. Mats är också en av initiativtagarna till Folkrörelsen Nej till EU:s Fackliga Nätverk.

TYCKER DU ATT Sverige ska fortsätta vara medlem i EU?

– De farhågor som upptog mej vid folkomröstningen har dominerat utvecklingen i EU och det betydligt snabbare än jag kunde ana! Vid horisonten

Mats Norrstad

syns en hög mur runt EU som stänger ute ett möjligt, värdigt samarbete med länder ibland annat tredje världen och innanför muren syns konturen tydligt på de starka, politiska krafter som vill bygga ett Europas Föränta Stater.

– Jag är övertygad om att det krävs spektakulära inslag för att stoppa den utvecklingen och därför lockas jag av tanken om att Sverige ska lämna EU som en väckarklocka och inspiration för andra krafter och länder som är mot ett Europas Föränta Stater.

Vilka alternativ finns det till medlemskap i EU?

– Alla de politiska beslut som fattas inom fästning EU idag, skulle i princip utan större svårigheter kunna åstadkommas med framgång genom ett utvecklat mellanstatligt samarbete och mellanstatliga överenskommelser till exempel inom FN:s olika organ.

VARFÖR ÄR DU medlem i Folkrörelsen Nej till EU?

– Jag kan inte se någon annan folklig rörelse som på ett lika kunnigt, skickligt och tydligt sätt driver opinion om och belyser den odemokratiska utvecklingen inom EU. Det sker på ett imponerande sätt som tilltalar mig och ger mig användbara kunskaper.

Tycker du att fler ska bli medlemmar i Folkrörelsen Nej till EU?

– För att kunna påverka och förändra krävs det många fler röster inom Folkrörelsen som kan bilda opinion vis frukostbordet, på arbetsplatser och i samhället.

GÖSTA TORSTENSSON

Besök vår nya medlems-sida

Nu är äntligen Folkrörelsen Nej till EU:s interna medlemsida färdig att tas i bruk.

Denna sida är tänkt att vara forum för debatt och insändare. Här kan Du också hitta studiematerial, lokalgruppsutskick, protokoll med mera.

Logga in på: fneumedlem.com.

Första gången måste du registrera dig. Ditt användarnamn måste vara ditt medlemsnummer. Sedan väljer du ett lösenord och bekräftar det.

Därefter dröjer det några dagar innan du är registrerad och du kan försöka att logga in igen.

Kom ihåg lösenordet. Medlemsnumret ska finnas på tidningens adressetikett.

Värva dina bekanta att bli medlemmar i Folkrörelsen Nej till EU

En förkrossande majoritet i riksdagen sumpade den 20 november förra året möjligheten att påverka EU, om inte till det bättre, åtminstone till något mindre dåligt. Beslutet om Lissabonfördraget togs utan folkomröstning och i praktiken utan en offentlig debatt.

Vårt svar måste bli att organisera oss bättre. Bli därför medlem i folkrörelsen Nej till EU. Det koster 200 kr per år (150 kr om du är studerande, arbetslös eller pensionär). Medlemmar får också vår tidning Kritiska EU-fakta minst fem gånger per år.

Skriv namn och adress på de personer som är intresserade att bli medlemmar, klipp ut eller kopiera och skicka till Folkrörelsen Nej till EU, Pölgatan 5, 414 60 Göteborg.

Namn

Adress

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Mikael Nyberg: Kampen om oljan står på stormakternas agenda

STATSMINISTERN KALLAR sig numera miljö-mupp. Klimatet ska bli en huvudfråga i EU:s arbete.

Vad stod på dagordningen när miljö – och energiministrarna samlades i Åre? Radikala omställningar?

Nja, diskussionerna kretsade kring begreppet ”eko-effektivitet”. Regeringen tänker sig en politik som på en och samma gång stärker EU:s konkurrenskraft, räddar oss ur den ekonomiska krisen och avvärjer växthuseffekten. *Business as usual* med en grön anstrykning.

I Storbritannien ämnar marknadskrafterna samtidigt lägga ner en fabrik för tillverkning av vindkraftverk.

Direktören talar om sviktande efterfrågan. Arbetarna har ockuperat kontoret och kräver en nationalisering. De undrar varför banker och bilindustrier ska baxas genom krisen medan

vindkraften får fara.

Energiorganet IEA kalkylerar med fortsatta ökning av konsumtionen av fossila bränslen, och kommissionen i Bryssel förväntar sig att EU:s import ska öka.

Kruxet är att få produktionen att stiga i motsvarande grad. De stora oljebolagen har kapital, teknik och försäljningskanaler men på källorna till olja och naturgas sitter stater i världsekonomins periferi.

Det blir en kraftmätning om fördelningen av monopolvinsterna i energiproduktionen. Råvaruländerna har ingen större brådska – värdet av deras tillgångar bara stiger. Men för de kapitalistiska kärnländerna ser det annorlunda ut. De har bråtom, de ser sina ekonomier hacka när knappheten tilltar, och de ogillar de maktförskjutningar som följer med penning-

flödet till länder som Iran, Venezuela och Ryssland.

Problemet är inte för mycket fossila bränslen utan för lite. USA och EU:s ”energisäkerhet” sägs vara i fara.

Utvägen blir att tilltvinga sig access till de kvarvarande reserverna och kontroll över infrastrukturen av transportleder och förädlingsanläggningar.

Det är agendan i allt från tvisterna med Ryssland till inringningen av Iran och kriget i Irak och Afghanistan. Det är också ett underliggande tema i de västliga stormakternas klimatpolitik.

Men miljö-muppen pratar förstås om annat.

MIKAEL NYBERG
Bagarmossen

Åke Karlsson: Omvänd Robin Hood i jordbrukspolitik

JORDBRUKSMINISTER ESKIL Erlandsson är precis den katastrof för svenskt jordbruk och landsbygd som vi i Småbrukarna sedan länge befärat.

Jordbruksministerns förslag att slopa gårdsstödet till fastigheter under fyra hektar har nu vunnit gehör hos övriga regeringspartier. Beslutet innebär att cirka 13.000 småbönder mister gårdsstödet, och som av en händelse lägger nu Skatteverket förslag om att höja gränsen för jordbruksfastighet från två till fyra hektar.

Förbundet Sveriges Småbrukare försvarar inte EU:s bidragspolitik, men att slopa stödet till de små jordbruken i syfte att leva upp till vallöftet om 25 procent minskade administrati-

va kostnader för bönderna med hjälp av en omvänd ”Robin Hood-strategi” tar vi bestämt avstånd ifrån.

Eskil Erlandssons agerande klagör att trots sina populistiska utspel om småskalighet, närpro-

ducerat och Sverige som Europas ledande matland, är han kemikalie- och industrijordbrukets och stordriftens hängivne anhängare.

ÅKE KARLSSON
Förbundet Sveriges Småbrukare

Politiker agerar egenmäktigt

Från svenska medborgares gemensamma statskassa utbetalades år 2008 31,526 miljarder kronor för Sveriges EU-medlemskap. 2008 hade Sverige 9.256.347 invånare. För varje svensk invånare motsvarar EU-medlemskapsavgiften 3.406 kronor.

Det måste anses som högst anmärkningsvärt när Sveriges politiker, utan att tillfråga folket, ur statskassan tar bort drygt 31 miljarder kronor, så att det därefter icke finns pengar till angelägen vård åt behövande äldre och andra hjälpbehövande.

När det icke ges möjlighet för invånarna att i demokratisk majoritet få bestämma, är det de fåtal styrande politikernas agerande att likställas med egenmäktigt förfarande.

EBERT SJÖBERG, Nässjö

Stefan Lindgren: Sveriges grundlag har förvandlats till konfetti

MAN KAN FUNDERA över varför regeringen beslutat att köpa 113 pansarfordon av finländska Patria istället för motsvarande fordon, Sep, från Hägglunds i Örnsköldsvik som nu varslat 320 anställda.

I en intern FMV-utredning för två år sedan visade sig Hägglunds fordon vara överlägset. Så varför ändrar regeringen beslutet? Det finns bara ett logiskt svar: samordning med Nato.

UNGEFÄR 1.200 FINSKA fordon har beställts av andra kunder och för närvarande används de operativt i Finland, Polen, Slovenien och Kroatien, till exempel på insatser i Afghanistan.

Det betyder inte att de skulle vara bättre på att skydda soldater i Afghanistan, bara att det finns stordriftsfördelar när Sverige är ute och krigar med USA och resten av Nato – och det bedöms enligt regeringen bli framtidens melodi!

Genom satsningen på Nato-samarbete har i praktiken hela kapitel 13 i regeringsformen – Sveriges grundlag – förvandlats till konfetti. Enligt den ska riksdagen extrainkallas om Sverige är i krig och en rad specialbestämmelser träda i kraft. Inget av detta har skett i fallet Afghanistan.

När nu hela försvarspolitiken, inklusive materielinköp, anpassas efter Afghanistan, permanentas denna grundlagsvidriga förskjutning.

ATT KRIGSMAKTEN IDAG leds av landsförrädiska typer som insatschefen, generallöjtnant Anders Lindström, som tjänstgjort i USA:s Central Command i La Tampa i Florida – varifrån de olagliga invasionerna av Afghanistan och Irak har letts, gör inte saken bättre.

Håkan Juholt, Anders Lindström och de andra "oppositionspolitikerna" i riksdagens försvarsutskott tiger ikapp.

Alla har de fått sin släng av slev.

STEFAN LINDGREN
Stockholm

Karin Dahl: Nu har Sverige chans att kräva nedrustning

MED POMPA OCH ståt firades att Sverige övertog ordförandeskapet i EU för ett halvår framåt. I sitt tal vid festligheterna på Skansen nämnde statsminister Fredrik Reinfeldt att han som EU-ordförande vill prioritera klimatkrisen och finanserna. Javisst, men den tredje uppgiften då, att under det närmaste halvåret leda EU fram till ett beslut om nedrustningen av kärnvapen?

HAR STATSMINISTERN redan glömt utrikesdeklarationen? Har EU-minister Cecilia Malmström glömt den? Har utrikesminister Carl Bildt glömt att han den 18 februari i år stod i den svenska riksdagen och läste ur sin egen utrikesdeklaration om det internationella arbetet i syfte att "upprätthålla och stärka icke-spridningsregimen" måste intensifieras? Och kärnvapenmakterna "minska sina existerande arsenaler".

Under det närmaste halvåret har den svenska regeringen ett gyllene tillfälle att tala om för

världen att Sverige står bakom kraven på nedrustning och icke-spridning av kärnvapen.

Icke-spridningsavtalet har funnits i fyrtio år utan att parterna nått fram till beslut om slutgiltig nedrustning. Fyrtio år av allvarliga försök att nå resultat har saboterats av dubbelspel, lögn och undanflykter.

Men nu är det dags för handling. Runt om i världen pågår kampanjer för en värld utan kärnvapen - kampanjer drivna av folkrörelser, yrkesgrupper mot kärnvapen, fredsföreningar och politikergrupper.

MEN GÅR EU EN annan väg? Lissabonfördraget kräver att medlemsstaterna ska upprusta och satsa på teknisk/industriell utveckling av försvarssektorn. EU-parlamentet godkände i februari i år en resolution om Natos roll i EU:s säkerhetsuppbyggnad. Utan förbehåll konstaterar man att "Europas gemensamma försvar bygger på en kombination av konventionella och kärnvapenbestyckade styrkor".

I samma månad som utrikesminister Carl Bildt slår fast att Sverige ska verka för att det internationella samarbetet mot massförstörelsevapen ska intensifieras godkänner svenska EU-parlamentariker från allianspartier att EU övertar Natos kärnvapendoktrin.

NÄR STATSMINISTER Fredrik Reinfeldt i riksdagen presenterade huvuduppgifterna under ordförandeskapet i EU avslutade han med följande uttalande: "Det svenska ordförandeskapet kommer även att arbeta för att stärka EU:s roll som global aktör med en tydlig agenda för fred, utveckling, demokrati och mänskliga rättigheter."

Men ett EU med kärnvapen är ingen väg till fred. Vi är många som anser att en total kärnvapenedrustning är möjlig och nödvändig. Vi är många som kräver att Sverige under sitt ordförandeskap i EU aktivt arbetar för kärnvapenedrustning.

KARIN DAHL
Kvinnor för fred, Uppsala

Posttidning B

Avsändare:
Kritiska EU-fakta
Pölgatan 5
414 60 Göteborg

GALLERIET/JAN ED

